

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žížkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **A. K.**, zastoupeného Martinem Kolářem, advokátem se sídlem Děčín, Masarykovo nám. 193/20, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2004, č. j. OAM-5619/VL-10-P08-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2005, č. j. 47 Az 71/2004-33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Martina Koláře **s e u r č u j e** částkou 2 558,50 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26. 4. 2004, č. j. OAM-5619/VL-10-P08-2003, žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobce pouze uvedl, že správní orgán na podkladě shromážděných důkazů nesprávně posoudil skutkový stav věci a na jeho základě vydal nesprávné rozhodnutí. Dodal, že zemi původu byl nucen opustit z důvodu tíživé životní situace, která byla způsobena okolnostmi uvedenými v průběhu azylového řízení. Nezbylo mu než pokusit se nalézt bezpečný a důstojný život v cizí zemi, což mu ve vlasti umožněno není. Soud by měl přehodnotit stanovisko správního orgánu vzhledem k § 14 zákona o azylu a rozhodnutí žalovaného zrušit.

Krajský soud v Praze žalobu zamítl rozsudkem ze dne 29. 4. 2005. K namítanému porušení § 14 zákona o azylu uvedl, že udělení azylu z humanitárních důvodů je věcí volné úvahy správního orgánu. Soud v takovém případě pouze posuzuje, zda správní orgán v úplnosti soustředil všechny podklady, které mu umožnily o této otázce správně rozhodnout a zda jeho závěr není s tímto podkladem v logickém rozporu. Takové pochybení žalovaného však v daném případě neshledal.

Proti zamítavému rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost založenou na důvodech uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 15. 9. 2005, krajský soud ustanovil žalobci zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta Martina Koláře.

Následně krajský soud usnesením ze dne 1. 12. 2005 žalobce vyzval, aby ve lhůtě třiceti dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o uvedení konkrétních důvodů, jimiž měl krajský soud naplnit ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s. Žalobce byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 5. 12. 2005.

Ve včasném doplnění kasační stížnosti žalobce konstatoval, že v jeho případě je dán důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Krajský soud nedostatečně zohlednil faktickou situaci v zemi původu. Žalobce se opakovaně stával obětí policejní šikany, kdy ho perečinské oddělení milice nutilo jakožto osobu již dříve trestanou k přiznáním k trestným činům, které však nespáchal. Opakovaně byl v rámci výslechů zbit. Jak vyplývá ze zpráv o situaci na Ukrajině, je dodržování lidských práv ze strany státních orgánů špatné a dále se zhoršilo. V zemi původu tak bylo porušováno žalobcovo základní právo na spravedlivý proces. Žalobce byl vystaven fyzickému i psychickému nátlaku, aniž by stát, jehož je státním občanem byl schopen odpovídajícím způsobem zajistit nápravu. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. S výjimkami stanovenými soudním řádem správním je tato stížnost přípustná proti každému takovému rozhodnutí. Jednu ze zmiňovaných výjimek obsahuje i § 104 odst. 4 s. ř. s., který stanoví, že nepřipustná je kasační stížnost, která se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu.

V daném případě stěžovatel pouze označil jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s. V doplnění kasační stížnosti namítl porušení § 12 písm. a) zákona o azylu s tím, že krajský soud nedostatečně zhodnotil jeho situaci v zemi původu, kde byl obětí policejní šikany, přičemž byl opakovaně zbit. Bylo porušováno jeho právo

na spravedlivý proces, přitom na Ukrajině zůstávalo dodržování lidských práv ze strany státních orgánů špatné. Státní orgány mu nebyly schopny zajistit ochranu před pronásledováním. V žalobě však takové námitky neuplatnil. Vnesl tak do kasačního řízení výlučně nové právní důvody, o nichž se v řízení před krajským soudem nezmínil, i když tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). V jeho žalobě, jak plyne ze soudního spisu, chybí jakékoliv konkrétní právní výtky: její obsah je tvořen toliko poukazem na nesprávné posouzení skutkového stavu věci, tvrzením o porušení § 14 zákona o azylu a obecným konstatováním o tíživosti jeho životní situace na Ukrajině a nutnosti hledání bezpečného a důstojného života v cizí zemi, které je však v této souvislosti naprosto nedostatečným úkonem, neboť úkolem soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví je přezkoumávat konkrétní kroky, na něž účastník řízení ve své žalobě poukáže a které specifikuje. Svě výtky stěžovatel mohl uplatnit a konkretizovat již v žalobě, neboť se týkají právního hodnocení věci samé na základě skutkového stavu zjištěného ve správním řízení; učinil tak však až v kasační stížnosti.

V kasační stížnosti tedy byly obsaženy toliko nové skutkové a právní důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Takové důvody kasační stížnosti jsou nepřipustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Bez těchto důvodů zůstávají stěžovatelova tvrzení o nezákonnosti rozsudku pro jeho věcnou nesprávnost, o vadách správního řízení a o vadách řízení před soudem bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení se soud nebo žalovaný dopustil, a jsou tak stižena nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Jelikož kasační stížnost stěžovatele neobsahuje žádný jiný stížnostní důvod, je podle citovaného ustanovení nepřipustná jako celek.

Z vyložených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřipustnost odmítl podle § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 28. 12. 2005, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 1 000 Kč a 2 x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2 150 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 408,50 Kč, odpovídající dani,

kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 2 558,50 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

